

Tilflytning, Sygdom o. s. v.; i saadanne Tilfælde kan Skolekommissionen give Tilladelse til, at der foretages en Forandring deri. Men jeg spørger: Hvad Nytte er det egentlig til, at det staar her, at Skolekommissionen kan give sit Samtykke? Skolekommissionen er jo nødt til at give sit Samtykke under de nævnte Omstændigheder; man kan jo dog virkelig ikke lade et eller flere Børn flytte til Skole-distriktet og saa nægte dem Afgang til Skolen, fordi de ere komne nogle Dage eller i det hele nogen Tid efter Skolehalvårets Begyndelse. Det er jo noget, der følger af af sig selv, at Barnet skal i Skole; der skal anvises det Undervisning, og som Følge deraf er det ligegyldigt, om Skolekommissionen vil give sit Samtykke, thi den er nødt til at give sit Samtykke. Samfundet kræver, at Barnet skal nyde Undervisning. Det forekommer mig derfor aldeles overflødig at have denne Bestemmelse. — I 4de Stykke omtales det, at Barnet kan fortsætte Skoleundervisningen. Jeg vil henstille, om det ikke kunde være rigtigt dog at sætte en vis Grænse for, hvor længe Barnet kan fortsætte Skolen. Jeg ser meget vel, at der staar, at Kommunalbestyrelsen har Ret til at bestemme, hvor længe det maa ske, og dermed kunde man egentlig saa sig til No, men det forekommer mig, at naar man ellers i Lovens Paragraffer har givet saa detaljerede Bestemmelser — og det forekommer mig, at de endog saa stundom ere vel detaljerede, til Skade for Lovens Gennemførelse i Praksis — kunde det være heldigt, om man paa dette Omraade havde givet detaljerede Bestemmelser. — Jeg skal af Hensyn til de Udtalelser, som fremkom i Gaar om, at Sagen bør undergaa saa saa Forandringer som muligt og ikke ønskes sendt i Udvalg, indskrænke mine Udtalelser saa meget som muligt og ikke længe lægge Vælg på det høje Ting's Tid, men maa dog gaa noget videre. — Naar man læser Bladet paa § 2 og ser de Mulkter, som her ere ansatte, saa forekommer det mig, at de ere noget for smaa. Man maa vel erindre, at naar man skal mulktene de Forældre, der forbryde sig mod denne Paragraf, saa er det de Forældre, som nægte deres Børn Afgang til Undervisningen, der ikke lade deres Børn søge Skolen, saaledes som de bør, og saaledes som de skulle. Derfor forekommer det

mig ogsaa, at det er noget for ubethdelige Mulkter, der her foreslaas. Naar man ser hen til, hvorledes Forholdet er andre Steder, f. Eks. i Norge, hvor Mulkterne gaa fra 1 til 25 Kr., hvad der maatte nok kan være noget overdrevent, forekommer det mig, at 12 Ore er noget for lidt. Jeg har selvfølgelig lagt Mærke til, at der i Gentagelses-tilfælde, i andre Maanedes er fastsat højere Staalæ; men jeg tror ikke, det vil være rigtigt i det hele at anvende saa smaa Bøder. — §§ 3—5 omhandle Straffebestemmelser. Disse Bestemmelser kunne vi heller ikke arbejde med i de større Byer og de større Stoler. Selvfølgelig kan Læreren paa Landet, hvor den ene kender den anden, og hvor man meget hyppigt taler dagligt sammen, og hvor Lærerne staa i en vis Rapport til hele Sognets Beboere, let faa at vide, hvor Barnet er henne, naar det forsømmer Skolen, men i de større Byer med de større Stoler, hvor der gaar adskillige Hundrede Børn, der vil det være fuldstændig umuligt for Læreren, Overlæreren, Skoleinspektøren, hvem det er, saaledes at holde rede paa, hvor hvert enkelt Barn er henne. Enhver, der bevæger sig under saadanne Forhold, ved, at der er en Uddyd som Læreren har at kæmpe med, navnlig i de større Stoler, det er saadanne Forsømmelser, hvor Barnet tager Ferie paa egen Haand, med andre Ord skulder. I saadanne Tilfælde er det vist farligt at give Kredit paa Straffen i et saadant Tidrum, som §§ 3—5 foreskriver. Naar et Barn forsør sig paa dette Omraade, og det skal paavirkes moralsk eller paa en anden Maade, vil det vistnok være rigtigt, om en saadan Paavirkning sker saa hurtigt som muligt og ikke som her udsættes, saa at den meget ofte kommer til Anvendelse for Maanedes efter, at Forseelsen er begaaet. Overhovedet tror jeg, at Kredit i disse Forhold ikke er ganske heldig. Jeg har nok set, at § 5 aabner Afgang til hurtig Retsforfølgning, men jeg tror ikke, den aabner en saadan Afgang i det af mig paapegede Forhold, og jeg henstiller derfor, at ogsaa dette maa blive taget under Overvejelse. Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til §§ 6 og 7. De Herrer ville formodentlig tænke, at det er Smaa-ting, jeg her beskæftiger mig med, og det kan ogsaa synes saa; men det kan dog saa